

סבתא והפסטיגל

בחפזת חנכה לקחה אותי סבתא לפסטיגל. זו הייתה הפתעה. לא ספרו לי שסבתא קנתה כרטיסים להופעה, וחשבתי שהיא סתם באה לבקר.

"הפעם," אמרה סבתא, "אשנה מדרךי, ואקח אותך למופע, במקום לתת לך סתם דמי חנכה." שמחתי מאוד, ורצתי להתלבש.

נסענו לתל-אביב והגענו למקום גדול שנקרא היכל הספורט. היו שם הרבה מאוד ילדים בגילים שונים עם הורים, עם סבים ועם סבתות. האולם היה מואר באורות צבעוניים. כלם התרגשו ומחאו כפיים. גם אני התרגשתי, וחכיתי שהמופע יתחיל. פתאום פבו את האורות, ורק על הבמה הגדולה היה אור חזק. והנה התחילה מוסיקה. הזמרים הופיעו על הבמה והתחילו לשיר ולרקד. היו הרבה שירים, והיינו צריכים לבחר את השיר שמצא חן בעינינו ביותר. גם ילדים היו על הבמה ושרו עם הזמרים. האורות והתלבשות של הזמרים ושל הזמרות התחלפו כל הזמן.

במשך כל המופע שרתי עם כל הזמרים, והילדים שרו ומחאו כפיים. אהבתי מאוד את השירים ואת המוסיקה. היה לי פיון אני לא בטוח שסבתא כל-כך נהנתה, כי היא נרדמה. לא הבנתי איך היא יכולה לישן ברעש כזה.

אני מקווה שגם בשנה הבאה תזכר סבתא לקחת אותי לפסטיגל. כדאי גם לכם לבקש מסבתא שלכם שתקח אתכם בחנכה הבא למופע, כדי שגם אתם תהנו.